

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Typ posudku: *oponentský*

Autor/ka práce: Pavlína Nosková

Název práce: Personalizace politiky v českých prezidentských volbách? Analýza vlivu osobnosti kandidáta na české voliče

Vedoucí práce: Mgr. Tomáš Dvořák, Ph.D.

Oponent/tka: Mgr. et Mgr. Barbora Doležalová

Navržené hodnocení: D

Zdůvodnění Vašeho hodnocení práce (zejména výhrad a kritických připomínek) rozepište podle níže uvedených kritérií.

1. Je cíl práce (výzkumná otázka) jasně formulován a odpovídají mu závěry? Je práce vhodně strukturována?

Úvodní kapitola nepředstavuje tolik strukturu práce, ale je spíše mixem teoretické části a informací, které byly už vyjádřeny (a to velmi povrchně a nejasně) v abstraktu. Výzkumná otázka není explicitně v úvodu zmíněna, stejně tak se nedozvídáme, jakými způsoby by se na ni pokoušela autorka odpovídat. Práce je jinak strukturována logicky a je standardně dělena na část teoretickou, metodologickou a analytickou.

V teoretické části práce jsou velmi často používána spojení jako „mnohé publikace“, „odborníci na ústavní právo či politologové“ nebo „většina publikací“, aniž by bylo řečeno, o jaké publikace či osoby se jedná, což u odborné (byť bakalářské) práce spatřuji jako zásadní nedostatek.

V metodologické kapitole autorka píše, že využívá dat z CVVM z cyklu Naše společnost a porovnává prezidentské volby z roku 2013 a 2018, protože „mají oba roky téměř identický dotazník“ (s. 17). Zde bych ho doporučila více představit, porovnat ty nuance a zároveň více ukázat svoji znalost pracovat se sekundárními daty. Autorka sice v další kapitole představuje vybrané proměnné, ale absentuje to, jak jsou otázky formulovány a jak vypadá celý předchozí dotazník i detailnější zdůvodnění (ne)vybraných proměnných.

Analýza sekundárních dat, tedy část práce, která by měla být stěžejní, je bohužel provedena velmi povrchně a samotná interpretace je velmi slabá a ve výsledku i krátká. Kromě toho, co lze vyčíst explicitně z tabulek, se autorka do hlubší analýzy nepouští, a není možné tak prokázat to sociologické uvažování o získaných komparativních datech. Pokud k nějaké interpretaci dochází, dle mé teze ta imaginace nepřekračuje nějaké komonsensuální uvažování a status quo, to mi přijde jako škoda. Například proměnná „používání internetu“ zůstala bez jakékoli interpretace. Že autorka kriticky nehodnotí samotnou elektorální demokracii/politiku, to lze s ohledem na výběr tématu i chápat, v té analytické části by si ta data ale zasloužila větší pozornost a kritické uvažování.

2. Opírá se autor/ka o dostatek literatury relevantní tématu práce? Využívá i cizojazyčné texty?

Autorka lépe pracuje s texty českojazyčnými, ty anglicky psané využívá pro svoji analýzu minimálně, i tak se domnívám, že k bakalářské práci je toto dostačující. Problematické je spíše to, že některé kapitoly jsou velmi strohé a čerpají z malého počtu zdrojů, např. v kapitole 2.5 o kritice personalizace politiky jsou oba

odstavce (které zároveň tvoří celou kapitolu) zakončeny citací z Voženilkové, jedno souvětí odkazuje na Urbinati. Z mého pohledu není možné založit celou kapitolu na téměř jednom zdroji, zejména, když se jedná o její kritickou část. Tato nevyváženost v odkazování je pak bohužel problémem celé práce. Např. na zmíněnou Urbinati je odkazováno v celé práci pouze jednou, stejně tak u Bittner, McNaira, Garzii, Javůrka ad., kdežto některé autorstvo (např. Linek a Voženilková) je až téměř nadužíváno, tzn. naprosto se ztrácí vlastní příspěvek autorky. V seznamu zdrojů je zmíněna Carolyn Funk (1997), na ni ale v textu vůbec není odkazováno. Nechci autorku automaticky nařknout z umělého navyšování počtu zdrojů, ale bohužel se domnívám, že s nimi není zacházeno korektně.

3. Jaká je kvalita použitých dat nebo zdrojů (včetně jejich výběru, sběru a popisu) a metod jejich analýzy?

Jak je zřetelné z mého prvního komentáře, autorka podle mě nevyužila plně potenciál dat z projektu CVVM nebo bohužel na začátku projektu s nimi nebyla plně obeznámena a k zodpovězení její výzkumné otázky vůbec nepostačovala. Byť velmi oceňuji zvážení limitů výzkumu a sekundární analýzy (s. 21) a autorčinu sebereflexi, ptám se, zda si nakonec autorka práci neulehčila až příliš i tím, že se spoustu vzniklých dat rozhodla pro svoji analýzu nevyužít.

4. Jaká je kvalita argumentů, o něž autor/ka opírá závěry, k nimž dospěl/a?

Autorka dospěla k závěru, že ‚v prezidentských volbách je osobnost kandidáta důležitým rysem‘ (s. 36), čímž si odpověděla na výzkumnou otázku, nejsem si ale jistá, zda by to bylo tvrzení dostačující, respektive v tomto podání to, co by uneslo celou bakalářskou práci. V analytické části je bohužel argumentační linie výrazně umněšena a autorka jen popisuje hodnoty v tabulkách. Představená bakalářská práce je obecně velmi krátká, pohybuje se téměř u hranice minimálního počtu znaků – pokud by byla tedy více rozpracována a autorka jí věnovala více péče a práce, mohla dopadnou určitě lépe.

5. Jsou v práci autorova/autorčina tvrzení a zjištění jasně odlišena od tvrzení a zjištění převzatých?

Bohužel musím konstatovat, že autorský text ve spoustě případů nelze zřetelně odlišit od citovaného textu vzhledem k faktu, že v textu je odkazováno pouze formou parafrází a nikoli přímých citací. Citace se nachází na konci každého odstavce, čímž je znemožněno oddělit vlastní text autorky od citované literatury. To pokládám za zásadní problém celé práce. Vnitrotextové citace pak nejsou dělány důsledně; autorka v některých případech (zejména česky psaných textech) odkazuje na konkrétní stranu (např. Halada, 2018, s. 53), jinde píše jen ‚Halada, 2018‘, aniž by bylo z textu zřejmé (např. pomocí uvozovek), zda zdroj cituje či parafrázuje, respektive vzhledem k absenci uvozovek to vypadá, že pouze parafrázuje.

6. Jaká je úroveň odkazového aparátu, jazyka a dalších formálních náležitostí?

Práce je psána jinak srozumitelně a jasně, někdy až příliš jednoduše, každopádně to stále odpovídá standardům bakalářské práce. Kladně hodnotím až téměř pravopisnou bezchybnost, bohužel v oblasti interpunkce by si to chtělo práci ještě jednou projít a čárky v souvětí upravit, těch chyb tam bylo více a je to škoda.

Některé pasáže jsou psané spíše publicistickým než odborným jazykem, např. ‚ovšem tenkrát by asi nikoho nenapadlo nad tím přemýšlet jako o něčem, co se opravdu stane‘ (s. 4); ‚A takových návrhů bylo předloženo spoustu. (s. 4); ‚vtáhnutí české veřejnosti do politického života státu‘ (s. 5); nebo ‚A proč tomu tak je?‘ (s. 13).

7. Jiné přednosti a/nebo nedostatky, které neodpovídají výše uvedeným kritériím (jsou-li jaké).

Projekt bakalářské práce, který autorka vypracovala a je součástí práce, sliboval například ověření hypotézy, zda ‚v prezidentských volbách hrají hlavní roli aktuální témata na úkor těch dlouhodobých (např. pokud je

aktuální téma válka na Ukrajině, bude se ve volbách řešit hlavně to, a ne třeba důchodová reforma, která je dlouhodobým problémem' (s. 42) nebo to, zda ,převažuje osobnostní složka nebo konkrétní hodnoty, ke kterým se kandidát hlásí a zda tomu tak bylo vždy nebo se to v průběhu přímých voleb (tedy od roku 2013) mění' (s. 42). Ani jedno se nestalo předmětem předložené práce a ukázalo se, že projekt je mnohem více ambiciózní než to, co autorka následně popsala v bakalářské práci. Právě ono skloubení politické a sociologické části, kterou autorka zmiňuje (s. 43), se příliš nepovedlo a onen sociologický rozbor a širší politický i společenský kontext volebního procesu zůstal upozaděn, jako by prezidentské volby probíhaly ve vakuu.

8. Náměty na diskuzi při obhajobě práce.

Ráda bych se zeptala, jak sama autorka hodnotí vývoj personalizace politiky a zda by dokázala nějak shrnout pozitiva a negativa tohoto jevu, případně jak by zde vysvětlila například vliv sociálních sítí a jejich samosprávu politickými aktéry při tvorbě kampaní v komparaci s klasickými jednosměrnými tradičními médii.

9. Prohlašuji, že jsem se seznámil/a s výsledkem kontroly originality textu závěrečné práce v systému: [] Theses [] Turnitin [] Ouriginal (Urkund)

Komentář k výsledku kontroly:

Celkové hodnocení práce: Práci doporučuji hodnotit stupněm D

Datum: 10. 6. 2024

Podpis: